

Dążenia niepodległościowe

Łuk.21:29 „Spójrzcie na drzewo figowe i na wszystkie drzewa”.

Niewidzialna druga obecność Pańska jest istotnym i oczywistym faktem. Wiele wydarzeń, zapisów biblijnych potwierdza to ważne wydarzenie. Gdy mówimy o drugim przyjsciu naszego Pana, najczęściej wymienianymi argumentami są: przywracanie Izraela do łaski czy rozwój umiejętności. Jednym z ciekawszych argumentów potwierdzającym wtórą obecność, nad którym się zastanowimy, są dążenia niepodległościowe narodów. To zjawisko jest szczególnie widoczne na przestrzeni XX wieku. Ma ono swoje miejsce po roku 1874, który jest rokiem wtórego przyjscia Naszego Pana.

Wtóra obecność przypada na siódmy okres rozwoju Kościoła, na czas poselstwa do Laodycei. Jest to czas, w którym obecnie żyjemy. Samo znaczenie słowa „Laodycea” dużo nam powie o charakterystyce tego okresu. Nazwa „Laodycea” składa się z dwóch greckich słów: *laos* – lud oraz *dike* – prawo, sąd. Tłumaczeniem nazwy tego okresu może być: sprawiedliwość dla ludu, prawo dla ludu, sąd ludu, a z drugiej strony – sąd lub kara wymierzana ludowi. Jest to więc czas odpłaty, sprawiedliwego sądu i kary, jaka osiągnie ludzi i narody w czasie końca Wieku Ewangelii. Jest to okres, w którym lud zdobywa dla siebie prawa. niesprawiedliwość społeczna (której przejawami są: niewolnictwo, feudalizm, wszelkiego rodzaju formy poddaństwa) sukcesywnie ustępuje pola społecznej sprawiedliwości. Na przestrzeni XX wieku następuje demokratyzacja, czyli stałe rozszerzanie praw cywilnych, obywatelskich i socjalnych na coraz to większą liczbę osób. W pierwszych dekadach wieku XX, czynne i bierne prawa obywatelskie formalnie przyznano wszystkim obywatelom państw narodowych. Po II wojnie światowej, niemal wszędzie prawa te otrzymały również kobiety.

Wróćmy do tytułowego fragmentu z **Łuk. 21:29-30** – „**I powiedział im podobieństwo: Spójrzcie na drzewo figowe i na wszystkie drzewa. Gdy widzicie, że już puszczają pąki, sami poznajecie, iż lato jest blisko**”. Pan Jezus, zapytany o znaki końca świata i czas zbliżającego się Królestwa, powiedział, aby patrzeć na drzewa – na jedno szczególne drzewo figowe oraz wszystkie drzewa. Drzewo w symbolice biblijnej wskazuje nam na państwo, naród. Przykładem może być Babilon zobrazony w potężnym drzewie (**Dan. 4**). Dla nas ważne jest drzewo figowe. Przedstawia ono Izrael (**Oz. 9:10**), który często też porównywany jest do krzewu latorośli (**Izaj. 5:7**). Izrael to naród wybrany przez Pana Boga. Doskonale znamy burzliwe dzieje

Izraelitów z historii opisanych na kartach Biblii. Wielokrotnie naród Izraelski odwracał się od Pana Boga, po czym do Niego wracał. Był karany, ale i błogosławiony. Patrząc na szczególne proroctwo o dwójnasobie, widzimy wyraźny podział historii Izraela na czas łaski, trwający do śmierci Pana Jezusa i czas niełaski, który niemalże wymazał Izrael z historii świata. Nieprzypadkowo czas dwójnasobu, opisany w Księdze Izajasza 40:1, upływa w roku 1878, czyli w czasie wtórej obecności. Od tego momentu rozpoczyna się przywracanie cielesnego Izraela do łaski, opisane w 37. rozdziale Księgi Ezechiela. Państwo Izrael ponownie powstało 14 maja 1948 roku. O przywracaniu Izraela do łaski mamy również zapis **Księgi Daniela 12:1** – „**W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który jest orędownikiem synów twojego ludu, a nastanie czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu. W owym to czasie wybawiony będzie twój lud, każdy kto jest wpisany do księgi żywota**”. Książę Michał to Pan Jezus, a wydarzenia opisane w powyższym wersecie przypadają na czas wtórej obecności, na co wskazuje analiza 12. rozdziału Księgi Daniela.

Pan Jezus mówi nam również, aby patrzeć na wszystkie drzewa, czyli mamy też obserwować przemiany i wydarzenia na mapie świata. Patrząc na dane z 2018 roku, według ONZ (Organizacji Narodów Zjednoczonych) na świecie istnieje 195 państw. Ale czy tak zawsze było? Popatrzmy na przełom XIX i XX wieku, czas początku drugiej obecności naszego Pana. W pierwszej międzynarodowej konferencji pokojowej w Hadze, w roku 1899 uczestniczyło 26 państw. Nie były to jednak wszystkie państwa istniejące w tamtym czasie. Z danych historycznych wynika, że istniało wtedy 46 państw z czego 37 to państwa europejskie i amerykańskie. Widzimy zatem ponad 4-krotny wzrost liczby państw na świecie.

Nowy układ terytorialno-polityczny na przełomie XIX i XX w. odzwierciedlał przemiany społeczno-ekonomiczne, typowe dla ustroju kapitalistycznego. Z mapy politycznej zniknęły tzw. ziemie niczyje. Wszystkie obszary weszły w skład państw niezależnych lub stały się koloniami albo terytoriami zależnymi. Prym w zdobywaniu nowych terenów i zakładaniu kolonii wiodły następujące państwa: Hiszpania, Portugalia, Holandia, Wielka Brytania, Francja, Japonia. Na początku XX wieku, 2/3 świata stanowiły tereny skolonizowane i kolonizatorskie. W tym czasie Wielka Brytania stanowiła największe imperium kolonialne, a Afryka była najbardziej skolonizowanym kontynentem. Lecz taki podział terytorialny nie zadowalał wszystkich mocarstw,

gdyż nie odpowiadał układowi sił ekonomicznych i militarnych w ówczesnym świecie. Narastające sprzeczności interesów można było rozwiązać tylko za pomocą konfliktu zbrojnego. Wojny światowe stały się główną przyczyną do zmian na mapie świata. Rozpoczął się proces dekolonizacji. W czasie tego stulecia na terenach kolonialnych powstało około 100 niezależnych państw. W 1960 roku, Zgromadzenie Ogólne ONZ uchwaliło deklarację o przyznaniu niepodległości krajom i narodom kolonialnym, w której wezwało do niezwłocznej likwidacji kolonializmu. Ten rok był przełomowy dla Afryki, gdzie 17 krajów ogłosiło niepodległość od państw europejskich. Innymi ważnymi wydarzeniami był rozpad ZSRR oraz Jugosławii od 1991 roku, a później Czechosłowacji w 1992. Obecnie dalej wiele grup myśli o niepodległości: Katalonia i Baskowie myślą o odłącze-

niu się od Hiszpanii, Szkocja od Wielkiej Brytanii, Korsyka od Francji, Wenecja i Sycylia od Włoch. Przykładów można znaleźć więcej.

Patrzmy zatem na to, co się dzieje wokół nas, a szczególną uwagę zwracajmy na Izrael, naród wybrany przez Pana Boga. Patrząc na odradzający się Izrael, widzimy wiele ważnych wskazówek co do czasu na Boskim Planie Wieków, a także nadchodzące Królestwo Boże.

„Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedźcie, iż blisko jest Królestwo Boże” – Łuk. 21:31.

Orgonek Robert